

Diabelska leksyka w Słowniku języka polskiego Samuela Bogumiła Lindego

Postać diabła jest jedną z prób wytłumaczenia powodu, dla którego na świecie istnieje zło. Szatan, jako upostaciowione zło i siła sprawcza wszelkiego cierpienia, został przeciwstawiony dobremu i sprawiedliwemu Bogu. Każda ze stron reprezentujących wspomniany dualizm zyskała ponadto grupę towarzyszących sobie istot: demonów i aniołów. Zarówno do diabła, jak i jego pomocników, stosowane były na przestrzeni wieków rozmaite określenia, których mnogość mogła wiązać się między innymi ze zjawiskiem tabuizacji.

Celem mojego referatu jest zaprezentowanie i omówienie siatki pojęć związanych z diabłem i reprezentowaną przez niego sferą transcendentną, która w ludzkiej świadomości jest kojarzona ze złem. Materiał do podjętych badań został wyekscerpowany z wydawanego w Warszawie w latach 1807-1815 *Słownika języka polskiego* autorstwa Samuela Bogumiła Lindego. Analizowana w referacie diabelska leksyka zostanie podzielona na siedem grup: synonimiczne określenia diabła, nazwy złych istot należących do sfery nadprzyrodzonej, słownictwo związane z czarami i magią, wyrazy oznaczające miejsce, w którym przebywa szatan, nazwy odnoszące się do zjawiska opętania przez złego ducha, pojęcia dotyczące walki z szatanem oraz nazwy przenoszące cechy diabelskie na inne desygnaty.

W referacie podjęta zostanie próba ukazania znaczenia, etymologii oraz stratygrafii analizowanych jednostek wyrazowych, które odnoszą się do diabła i istot demonicznych.